

ఆభేరి ఝంపె

పలుకు తేనెల తల్లి - పవళించెను
కలికితనమునవిభుని - కలసినదిగాన

నిగనిగని మోముపై - నెఱులు కెలకుల చెదర
పగలైనదాక చెలి - పవళించెను
తెగని పరిణతులతో - తెల్లవాణీన దాక
జగదేకపతితోడ - జట్టిగానె గాన

కొంగు జాణీన మెఱుగు - గుట్టలొలయగతరుణి
బంగారు మేడపై - పవళించెను
చెంగలువ కనుగొనల - సింగారముల దొణక
అంగజగురుని తోడ - నలసినదిగాన

మురిపెంపు నటనతో - ముత్తాల మలగుపై
పరవశంబున తరుణి - పవళించెను
తిరువేంకటా చలా - భిపుని కౌగిట గూడి
అరవిరై నునుజెమట - నంటినదిగాన

ప్రపంచంలోని ఏ సంస్కృతిలోనూ లేని విశేషం మన సంస్కృతిలో ఉంది. శృంగా
రాన్ని ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో చూడడం అన్నది ఇతర దేశాల వాఙ్మయ చరిత్రలలోనే లేదు. ఈ
ప్రక్రియకు రసవత్నాంబీ ప్రస్తావన చేసినది శ్రీమచ్ఛంకరాచార్యులవారు. వారి కనకధారా
స్తవంలోని ఈ శ్లోకం అందుకు తార్కాణం.

అమీలితాక్ష మభిగమ్య ముదా ముకుందం
ఆనందకందమనిమేష మనంగ తంత్రం
అకేకర స్థిత కనీనిక పక్షునేత్రం
భూజ్ఞై భవేన్ద్రమ భుజంగ శయాంగనాయా !

తనువు వివశమై, అనితర సురతుల ఆనందలహరిలో అలసి అలరినహరిని అనిమి
షదృష్టులతో చూచేసరికి సిరికి కడుసిగ్గయింది. కనులు మూసికొన్నది. కాని తనివి తీర
క కనులరమూసి కనుగొనల కనుపాపలమరగా హరిని తిలకించు ఆ సిరి కడగంటి
చూపులు (నాపై ప్రసరించి) నాకు ఐశ్వర్యము కలుగజేయుగాక అని సంభోగవివశ
శృంగారానికి అద్దంపట్టారు శంకరులు.

ఈ సంక్రీర్తన శంకరుల శ్లోకానికేమీ తీసిపోలేదు. విభునితో శృంగారంలో అలసిన అలమేల్తంగ పవళించిన సాబగులు తన పలుకు తేనెలలో చిందించి నాడు అన్నమయ్య స్వామి జగదేకపతి అతనితో కంతుపంతాలు ఎంత శ్రమదాయకం! అందుకే అలమేల్తంగ అలసి సాలసి పవళించినది.

తన సువర్ణ హర్ష్యంలో ఆమె వివశయై ఒడలెఱుగక, కొంగు జాఱి, అలసిన తన కుచరోచులు బయల్పడగా పవళించినది. నిజమేమరి. ఎఱ్ఱకలువలబోలిన తన కనుల కొనల శృంగారాలు తొణికిసలాడగా, మన్నధుని కన్నతండ్రితోడి కంతుకేళలో అలసినదిక దా ఆమె !

నిద్రలోస్తేతం లాస్యముద్రల ఒయ్యారంతో, ముత్యాల పందిరిపై పరవశయై పవళించినది తిరువేంకటపతి కౌగిట నలిగి, అరవిరియై చెమట చిత్తడినంటి అలసినది కదామరి.